Opłata pocztowa uiszczona rycz m

ŁUCK, DNIA 8 LUTEGO 1939 R.

WOŁYŃSKI
DZIENNIK WOJEW ZKI

№ 2.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

9.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 16 stycznia 1939 r. Nr OAP-2b/2/39

w sprawie upoważnienia prezydentów i burmistrzów miast stanowiących siedzibę władz administracji ogólnej do karania w trybie nakazowym.

§ 1.

Na podstawie art. 45 ustęp 3 rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 22.III. 1928 r. o post. karno-admin. (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 365) upoważniam Prezydentów i Burmistrzów miast stanowiących siedzibę powiatowych władz administracji ogólnej oraz Burmistrza m. Ostroga n/Horyniem do nakładania w trybie nakazowym kar za przekroczenie:

1) przepisów rozporz. Min. Spr. Wewn. z dn. 31. X. 1938 r. o zapobieganiu powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 590);

2) przepisów § 10 (1) i (3) rozporządzenia Rady Min. z dnia. 29. I. 1937 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej (Dz. U. R. P. Nr 10 poz. 73) oraz zarządzeń właściwych władz wydanych na podstawie tego paragrafu.

§ 2.

Nałożenie kary w trybie nakazowym może nastąpić jedynie na podstawie doniesienia władz lub organów urzędowych, opartego na ich własnych spostrzeżeniach, o ile Panowie Prezydenci i Burmistrzowie uznają za stosowne wymierzyć karę aresztu na czas nieprzekraczający dni 3 i karę pieniężną nie wyższą niż 50 zł.

§ 3.

Przeciw nakazowi karnemu wydanemu na podstawie niniejszego rozporządzenia można w przeciągu dni 7 po doręczeniu nakazu wnieść sprzeciw pisemny lub ustny do władzy, która nakaz wydała. W przeciwnym razie nakaz staje się prawomocny.

Sprzeciw wniesiony w terminie spóźnionym odrzuci władza, która nakaz wydała. W tym wypadku można w ciągu 3 dni od zawiadomienia o odrzuceniu sprzeciwu złożyć do władzy gminnej żądanie skierowania sprawy do Sądu Okręgowego, celem rozpatrzenia zasadności odmowy. Żądanie takie można złożyć też wprost do Sądu Okręgowego.

W razie wniesienia sprzeciwu w terminie lub przywrócenia terminu, powiatowa władza administracji ogólnej przeprowadza zwyczajne postępowanie karno-administracyjne.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda
w z. (—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda.

10.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 18 stycznia 1939 r.

o uchyleniu zarządzeń z dnia 15 września 1938 r. Nr RW. I. 1c 125 38 i z dnia 3 grudnia 1938 r. Nr RW. I. 7/4 38 o zwalczaniu zarazy pryszczycy.

§ 1.

W związku z wygaśnięciem pryszczycy na terenie województwa, uchylam w myśl postanowień § 180 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zarządzenie moje z dnia 15 września 1938 r. Nr RWI 1c/125/38 (Woł. Dz. Woj. Nr 18, poz. 154) i ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego z dnia 3 grudnia 1938 r. Nr RWI 7/4/38.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

Wojewoda
w z. (—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda.

11.

OKÓLNIK Nr 1

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 12 stycznia 1939 r.

w sprawie przygotowań do obrony przeciwlotniczej w zakresie budownictwa. Nr KBN-1-1.

Do
Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast Województwa Wołyńskiego.

Na podstawie § 6(1) rozp. Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 73) dalej wobec wejścia w życie na terenie miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych Województwa Wołyńskiego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 278), normującego wymagania w zakresie regulacji i zabudowania osiedli oraz budownictwa prywatnego i publicznego w związku z przygotowaniem w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, jak również i tryb postępowania przy załatwianiu niektórych konkretnych spraw tego rodzaju, oraz na podstawie okólnika Nr 44 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1938 r. w sprawie przygotowań do obrony przeciwlotniczej w zakresie budownictwa (Nr BB-21-5-177-38) ogłoszonego w dzienniku urzędowym M. S. Wewn. Nr 33 poz. 199, wyjaśniam i zarządzam co następuje:

A. Schrony przeciwlotnicze

Obowiązek urządzania schronów przeciwlotniczych dotyczy tylko budynków nowowznoszonych, określonych bliżej w § 39 tegoż rozporządzenia. Brak tego obowiązku w odniesieniu do budynków mieszkalnych istniejących, jak również i w odniesieniu do wszelkich budynków, przeznaczonych do użytku publicznego, nie powinien jednak hamować urządzania schronów w budynkach tego rodzaju z inicjatywy właściciela budynku lub władzy, administrującej budynkiem lub przygotowującej w nim obronę przeciwlotniczą i przeciwgazową, stosownie do § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 73).

Obowiązek urządzania schronów i stosowanie wzmocnień konstrukcyjnych uodporniających budowle na pośrednie lub bezpośrednie działanie bomb lotniczych dotyczy wg. § 44-1 tegoż rozporządzenia jedynie budowli wznoszonych na terenie miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych województwa wołyńskiego.

Brak tego obowiązku w innych miastach województwa wołyńskiego, nie powinien jednak hamować czy to urządzenia schronów, czy to stosowania wzmocnień konstrukcyjnych, uodporniających budowle na pośrednie czy bezpośrednie skutki działania bomb lotniczych zcrówno w budynkach nowowznoszonych jak i budynkach istniejących i to zarówno mieszkalnych, jako też przeznaczonych do użytku publicznego z inicjatywy właściciela budynku lub władzy, administrującej budynkiem lub przygotowującej w nim obronę przeciwlotniczą i przeciwgazową, stosownie do § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 73).

Zasady techniczno-budowlane, dotyczące urządzenia schronów przeciwlotniczych, zostały określone w § 40 w związku z § 39 wymienionego na wstępie rozporządzenia tylko dla budynków nowowznoszonych, jednak w miarę możności powinny być stosowane również do budynków istniejących zwłaszcza, gdy znajdują oparcie w innych przepisach obowiązujących. Nadto przy ocenie projektów (planów) urządzenia schronów należy mieć na uwadze wytyczne techniczne Nr 869/1783/38 Inspektora Obrony Powietrznej Państwa.

Sprawę stosunku do właściciela w przypadkach, gdy chodzi o urządzenie schronów przeciwlotniczych w budynkach prywatnych zajmowanych przez urzędy administracji ogólnej, normuje okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 czerwca 1936 r. Nr Wojsk. O. P. L. G. 153/1, podany do wiadomości Panów Starostów Powiatowych Województwa Wołyńskiego, okólnikiem Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego Nr 1112/Wojsk. z dnia 2 lipca 1936 r.

Obecnie powtarzam treść tego okólnika z 1936 r.:

»W związku z urządzaniem wzgl. budowaniem schronów p-gazowych w budynkach prywatnych, zajmowanych przez urzędy władz adm. ogólnej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, co nastę-

puje: zwrot kosztów urządzenia (budowy) schronu p-gazowego, poniesionych przez Skarb Państwa, należy zabezpieczyć w formie miesięcznych potrąceń z czynszów, płaconych właścicielowi budynku przez urzędy władz adm. ogólnej, przy czym z reguły należy żądać formalnych dowodów zgody na wspomniane potrącenia.

Gdyby właściciel domu nie zgodził się na zawarcie umowy co do potrącania rat z komornego, wówczas urządzenia schronu w danym gmachu należy zasadniczo zaniechać, przewidując obronę personelu, nieurzędującego w czasie alarmu za pomocą masek p-gazowych i pomieszczeń uszczelnionych lub przez umieszczenie w schronach sąsiednich urzędów państwowych, mieszczących się w gmachach rządowych wzgl. nawet w pobliskich schronach publicznych.

W tych wypadkach, gdy właściciel domu nie wyrazi zgody na poniesienie kosztów urządzenia schronu, a położenie budynku lub inne okoliczności będą wymagały bezwzględnie własnego schronu p-gazowego, należy schron urządzić kosztem kwot przydzielonych na adoptację, z tym jednak, że w razie opuszczenia budynku przez dany urząd, schron ten należy zaliczyć, jako schron publiczny i przewidzieć jego zajęcie w planach O. P. L. miasta«.

W wypadku, gdy budynek stanowi własność Zarządu Miejskiego, w mieście organizującym obronę przeciwlotniczą, to pokrycie kosztu urządzenia tego schronu do zajęcia na schron publiczny w planach opl. miasta obciąża Zarząd Miejski na mocy art. 6/1/-2' ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej (Dz. U. R. P. Nr 80 poz. 742), § 6 (3) rozp. Rady Min. z dnia 29 stycznia 1937 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10 poz. 73) oraz § 8, § 44-2 i § 61 ogólnej instrukcji o organizacji obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej miast (M. S. Wewn. Nr Wojsk. opl. 9/6/10 z dnia 9 kwietnia 1938 r.).

B. Właściwość władz.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz 278) nie narusza właściwości rzeczowej władz, powołanych w myśl prawa budowlanego do orzekania w sprawach udzielania pozwoleń budowę i zatwierdzania projektów (planów) budynków i tylko w niektórych przypadkach przewiduje udział władz wojskowych w rozstrzygnięciach spraw budowlanych (np. § 20 i § 22 i inne).

Zatem władze określone w prawie budowlanym, jako rzeczowo właściwe, mają w zasadzie obowiązek stosować przepisy omawianego rozporządzenia całkowicie we własnym zakresie działania.

Odnośnie uzgodnienia wewnątrz komórek organizacyjnych urzędów będących wg. prawa budowlanego powołanymi do wydawania pozwoleń na budowę, to sprawę tą ureguluję oddzielnie zarządzeniem wewnętrznym.

Proszę Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych o wydanie stosownych zarządzeń zainteresowanym Pp. Burmistrzom.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą poprzednio wydane zarządzenia w przedmiocie uregulowanym w okólniku niniejszym.

Wojewoda
w z. (—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda.

12.

OKÓLNIK Nr 3
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 16 stycznia 1939 r.

w sprawie pokrywania przez zarządy miejskie kosztów przygotowania drużyn odkażających, przeznaczonych dla potrzeb osiedli. Nr Wojsk. 130-3/38.

Do

Panów Starostów Powiatowych, Przewodniczących Wydziałów Powiatów, Prezydentów Miast i Burmistrzów Miast
Województwa Wołyńskiego.

Na podstawie art. 6 (1 -2) ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 742), dalej stosownie do przepisów § 6 (1) i (3) § 7 (1), § 8 (1) i § 10 (1) i § 12 rozp. Rady Min. z dnia 29 stycznia i przeciwgazowej Państw. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 73) oraz na mocy decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 października 1937 r. przekazującej realizację obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej osiedli zarządom miejskim zainteresowanych miast, wreszcie stosownie do wytycznych ustalonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w okólniku Nr 49 z dnia 30 listopada 193B r. o pokrywaniu przez zarządy miejskie i zarządy gmin kosztów przygotowania drużyn odkażających, przeznaczonych dla potrzeb osiedli Nr Wojsk. opl 8-27-1 (dziennik urzędowy M. S. Wewn. Nr 35, poz. 211) i instrukcją o organizacji i wyposażeniu drużyn odkażających i t. d. M. S. Wewn. Nr Wojsk. Opl. 9/25/9 z 1938 r. oraz w związku z dotychczas wydanymi zarządzeniami M. S. Wewn.— zarządzam w porozumieniu z Dowódcą Okręgu Korpusu Nr II w Lublinie co następuje:

§ 1.

Zarządy miejskie (zarządy gmin) pokrywają koszty:

a) zaopatrzenia drużyn odkażających typu »A« w zestawy bojowe sprzętu odkażającego w pełnych ramach potrzeb, ustalonych dla danego osiedla, po uwzględnieniu ilości zestawów, przydzielonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, a zakupionych przez Ligę Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej z jej budżetu;

b) zaopatrzenia drużyn odkażających typu »B« w sprzęt odkażający oraz w sprzęt obrony indywi-

dualnej (maski przeciwgazowe, ubrania ochronne) do użytku bojowego, — według ustalonych wzorów i w potrzebnych ilościach;

c) zaopatrzenia drużyn typu »A« i typu »B« w materiały, używane do odkażania, w ustalonych ilościach;

d) zgromadzenia niezbędnych zapasów bojowych materiałów do odkażania, według ustalonych norm;

e) przygotowania posiadanego taboru do celów odkażania, według ustalonych wzorów i norm oraz stosownie do potrzeb poszczególnych osiedli;

f) przechowywania sprzętu bojowego i materiałów, przeznaczonych dla drużyn odkażających typu »A« i typu »B« oraz przystosowania pomieszczeń na ten cel;

g) przygotowania baz dla drużyn odkażających typu »A« i typu »B« (punktów odkażających), jak np. wynajęcia lub wybudowania pomieszczeń, przystosowania ich, zaopatrzenia ich w niezbędny sprz t i urządzenia;

h) konserwacji sprzętu bojowego przeznaczonego dla drużyn odkażających typu »A« i typu »B« oraz dla punktów odkażających;

i) wymiany na nowe niezdatnych do użytku: sprzętu bojowego i materiałów, przeznaczonych dla drużyn odkażających typu »A« i typu »B«;

j) komisyjnego odbioru tego sprzętu i materiałów, jak również komisyjnie przeprowadzonych kontroli, jeżeli z tym związane są jakiekolwiek koszty;

k) dostarczenia dla celów szkolenia personelu drużyn typu »A« i typu »B« odpowiednich pomieszczeń wraz z odpowiednim umeblowaniem, oświetleniem i obsługą—jeżeli szkolenie odbywa się w osiedlu administrowanym przez dany zarząd miejski (zarząd gminy), który obowiązany jest drużyny te przygotować;

l) przejazdów i ewent. diet podróżnych dla delegowanych lub wyznaczonych przez zarząd miejski (zarząd gminy) uczestników kursów wyszkoleniowych dla drużyn odkażąjących — jeżeli szkolenie odbywa się poza osiedlem, administrowanym przez dany zarząd gminy (np. w obozie);

m) związane z użyciem do celów wyszkoleniowych (dla drużyn typu »B«) taboru, przystosowanego do potrzeb odkażania, a należącego do danego zarządu miejskiego (zarządu gminy), który obowiązany jest drużyny poddane temu szkoleniu przygotować.

§ 2.

Koszta wyżej wymienione obciążają w okresie 1939/40 r. budżety tych tylko zarządów miejskich województwa wołyńskiego, które mają zorganizować drużyny odkażając e typu »A« lub typu »B« wg rozdzielnika Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego, Wydziału Wojskowego, Nr 3056 z dnia 6 października 1938 r. przesłanego do zainteresowanych Panów Starostów Powiatowych Województwa Wołyńskiego.

§ 3.

W miastach, organizujących drużyny odkażające w/g § 2 niniejszego okólnika, o ile miasta te posiadają własne przedsiębiorstwa p. n. »Miejski Zakład Oczyszczania Miasta«, organizację i pokrywanie kosztów drużyn odkażających należy realizować w/g postanowień § 1 niniejszego okólnika, w oparciu o personel, tabor i budżet miejskiego zakładu oczyszczania miasta, w granicach możliwości miejskiego zakładu oczyszczenia miasta, a po wyczerpaniu tych możliwości, organizować drużyny oddzielne, po za ramami organizacyjnymi miejskiego zakładu oczyszczania miasta.

Tabory miejskich zakładów oczyszczania miasta muszą być dostosowane do potrzeb odkażania, przyczym o ile chodzi o autopolewaczki i sprzęt specjalny, obowiązują wytyczne podane w piśmie Nr Wojsk. 1394 z dnia 28 lipca 1938 r.

Zabraniam nabywania lub przerabiania na koszt funduszów miejskich i funduszów zakładu oczyszczania miasta autopolewaczek, któreby nie odpowiadały normom N/PŻ-16 i nie były akceptowane przez Wydział Techniczny Zarządu Głównego Związku Str. Poż. R. P.

§ 4.

Równocześnie wyjaśniam, że personel drużyn odkażających typu »A« i typu »B« przeznaczonych dla potrzeb osiedli, wymienionych w § 2, szkoli Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej Wołyński Okrąg Wojewódzki w myśl § 3 p. 2-e) § 27 p. 4-h i § 32 Statutu Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, przy czym szkolenie to prowadzi Liga (Okrąg) w ramach wytycznych Zarządu Głównego Ligi, na skutek zapotrzebowań, zgłoszonych do Okręgu Ligi przez zainteresowane zarządy miast, pokrywając w ramach swego budżetu Ligi (Okręgu) koszty wyszkolenia personelu drużyn odkażających typu »A« i typu »B«, przeznaczonych dla potrzeb tych osiedli.

Koszta tego szkolenia pokrywane przez Ligę dotyczą opłat personelu instruktorskiego i dostarczenie sprzętu ćwiczebnego (za wyjątkiem taboru, przystosowanego do potrzeb odkażania) oraz materiałów, używanych podczas szkolenia i ćwiczeń w odkażaniu.

§ 5.

Terminy szkolenia drużyn odkażających dla potrzeb osiedli będą ustalane oddzielnym pismem Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego.

§ 6.

Nadzór nad czynnościami przełożonych miast w zakresie przygotowania drużyn odkażających typu »A« i typu »B« dla potrzeb osiedli, sprawują władze administracji ogólnej przewidziane w art. 68 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz U. R. P. Nr 35, poz. 294)

Wojewoda
(—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda

13.

DECYZJA
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 18 stycznia 1939 r.

o zatwierdzeniu statutu Pierwszego Rybackiego Związku Ochronnego Województwa Wołyńskiego.

Na podstawie art. 74 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie Dz. U. R. P. Nr 35 poz. 357) zatwierdzam statut Pierwszego Rybackiego Związku Ochronnego Województwa Wołyńskiego z siedzibą w Łucku.

Wojewoda
wz. **Ignacy Strzemiński**
Wicewojewoda.

STATUT
Pierwszego Rybackiego Związku Ochronnego Województwa Wołyńskiego.

Nazwa i charakter Związku.

§ 1.

Rybacki Związek Ochronny obwodów rybackich, działający na podstawie statutu niniejszego nosi nazwę »Pierwszego Rybackiego Związku Ochronnego Województwa Wołyńskiego.

§ 2.

Pierwszy Rybacki Związek Ochronny Województwa Wołyńskiego jest osobą prawną.

Siedziba Związku.

§ 3.

Siedzibą Pierwszego Rybackiego Związku Ochronnego Województwa Wołyńskiego jest Krzemieniec.

Skład Związku.

§ 4.

Członkami Rybackiego Związku Ochronnego są obwody rybackie i gospodarstwa rybne w wodach zamkniętych (gospodarstwa stawowe) na terenie powiatów dubieńskiego, krzemienieckiego i zdołbunowskiego oraz te wody z sąsiednich powiatów wojew. wołyńskiego, których przedstawiciele wyrażają życzenie należenia do Związku.

Przyjęcie wód z sąsiednich powiatów wymaga zgody Zarządu Związku oraz zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego.

Przedstawicielami wobec władz nadzorczych i wobec organów Związku są:

a) wykonywujący rybołówstwo posiadacze obwodów rybackich własnych (właściciele i spółki rybackie jeziorowe), oraz właściciele »gospodarstw stawowych«.;

b) dzierżawcy obwodów rybackich i »gospodarstw stawowych«.

Wyżej wymienione osoby spełniają czynności członków Związku, w szczególności zaś biorą udział w zebraniach osobiście, bądź przez pełnomocników.

Zadania Związku.

§ 5.

Zadaniem Rybackiego Związku Ochronnego jest

a) poprawienie rybności wód;

b) zwalczanie zanieczyszczeń i chorób ryb;

c) organizowanie rybackiego dozoru gospodarczego;

d) zwalczanie zwierząt szkodliwych dla rybołówstwa;

e) przeciwdziałanie szkodliwemu dla rybołówstwa użytkowaniu wód.

Koszty działalności.

§ 6

Koszty działalności Związku pokrywane są z corocznych wpłat członków. Stosunkowa wysokość corocznych wpłat dla poszczególnych członków zostaje ustalona w następujący sposób:

Wody otwarte:

a) obwody administrowane przez starostwo — 5% czynszu dzierżawnego;

b) obwody własne — za obszar do 200 ha — zł 1.20 z ha;

obwody własne—za obszar powyżej 200 ha— 0.60 zł z ha.

Wody zamknięte:

za obszar do 200 ha — zł 1.— z ha powierzchni ogroblowanej;

za obszar powyżej 200 ha—zł 0.50 z ha powierzchni ogroblowanej.

Na cele związane z podniesieniem i utrwaleniem rybołówstwa oraz jego ochroną od szkód może Związek korzystać z zasiłków Funduszu Ochrony Rybołówstwa stosownie do przepisów o tym Funduszu.

§ 7.

Wydatkowanie odbywa się na podstawie budżetu zatwierdzonego przez właściwą władzę.

Odpowiedzialność członków za zobowiązania Związku.

§ 8.

Członkowie Związku ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania Związku do wysokości rocznych wpłat.

Organa Związku.

§ 9.

Organami Związku są:

a) zebrania członków,

b) zarząd.

Zebranie członków.

§ 10.

Zebranie członków Związku:

a) wybiera z pośród członków Związku na przeciąg lat 3-ch zarząd złożony z 5 osób i z 3 zastępców;

b) uchwala regulamin własny i zarządu;

c) sprawuje kontrolę i nadzór nad działalnością zarządu;

d) uchwala program prac Związku, budżet oraz przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Związku za rok ubiegły i z wykonanego budżetu;

e) decyduje o kupnie i sprzedaży lub obciążeniu pożyczką nieruchomości;

f) rozstrzyga o wszystkich pozostałych sprawach Związku, nieprzekazanych do zakresu działania zarządu.

§ 11.

Ilość głosów, jaka na zebraniu każdemu z członków przypada odpowiednio do uczestnictwa w kosztach (§ 6), ustalona zostaje w następujący sposob: jeden głos od każdych zaczętych zł 20.— corocznej wpłaty.

§ 12.

Uchwały zebrania członków Związku zapadają zwykłą większością głosów obecnych na zebraniu. Uchwały zebrania w sprawach wyszczególnionych w § 10 w pkt. a, b, d i e wymagają zatwierdzenia Wojewody.

§ 13.

Zebrania członków Związku odbywają się przynajmniej raz do roku, jak również na każde żądanie członków Związku, reprezentujących cołajmnie jedną trzecią część głosów.

Zebrania członków Związku zwołuje Zarząd, który w razie żądania członków Związku obowiązany jest zwołać je na termin w granicach dwu tygodni od daty otrzymania takiego żądania.

Pierwsze zebranie członków następuje na skutek zarządzenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Zebranie członków Związku jest prawomocne w obecności takiej liczby członków, która reprezentuje przynajmniej dwie trzecie ogólnej liczby głosów.

Jeżeli zebranie nie dojdzie do skutku w pierwszym terminie z powodu nieobecności odpowiedniej liczby członków przewidzianej w ustępie poprzednim, należy je zwołać powtórnie na termin w granicach 8 dni. Zebranie Związku zwołane na termin drugi jest prawomocne bez względu na ilość obecnych członków.

Pierwsze zebranie członków Związku otwiera najstarszy wiekiem uczestnik zebrania: zebranie następne otwiera przewodniczący zebrania poprzedniego, a w razie jego nieobecności najstarszy wiekiem uczestnik zebrania; po otwarciu zebrania wybiera ono przewodniczącego i sekretarza.

Głosowanie na zebraniu członków Związku odbywa się ustnie albo pisemnie zależnie od uchwały zebrania.

Z przebiegu zebrań członków Związku należy sporządzić protokoły, podpisane przez przewodniczącego i sekretarza. Protokóły te winny być pisane w specjalnej księdze i przechowywane.

§ 14.

Do zakresu działania zarządu Związku należy:

a) wybór przewodniczącego, jego zastępcy oraz skarbnika i sekretarza;

b) ogólne kierownictwo sprawami Związku;

c) przedstawicielstwo Związku wobec władz i osób trzecich;

d) prowadzenie księgowości Związku;

e) przygotowywanie wniosków na zebrania członków Związku;

f) zwoływanie zebrań członków Związku;

g) przedstawianie zebraniu członków Związku programu prac i projektu budżetu na rok następny oraz sprawozdania z działalności Związku za rok ubiegły i z wykananego budżetu,

h) prowadzenie wykazu członków Związku;

i) przedsiębranie wszelkich innych czynności stanowiących zadania Związku, które zebranie członków przekaże zarządowi.

§ 15.

Zarząd Związku obowiązany jest zawiadamiać o zebraniach członków władze nadzorcze wymienione w § 16. Wszelkie swoje zawiadomienia, zastrzeżone przez władzę nadzorczą do publicznego ogłoszenia, zarząd Rybackiego Związku Ochronnego winien ogłaszać w fachowym czasopiśmie rybackim wskazanym przez władzę nadzorczą.

Władze nadzorcze Związku.

§ 16.

Nadzór nad Związkiem wykonywa w granicach art. 77 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P Nr 35, poz. 357) oraz niniejszego statutu Wojewoda Wołyński, który uprawnienia swoje może przekazać Staroście Powiatowemu w Krzemieńcu.

Rozwiązanie i likwidacja Związku.

§ 17.

Związek może ulec rozwiązaniu na skutek decyzji Wojewody.

§ 18.

W razie rozwiązania Związku majątek jego przechodzi na rzecz Funduszu Ochrony Rybołówstwa i służy dotychczasowym celom dla obszarów, które obejmował rozwiązany Związek.

14.

ORZECZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego
z dnia 9 stycznia 1939 r. Nr RR.V.3

w sprawie uznania obwodu rybackiego Nr I rzeki Okonki za własny.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357) Urząd Wojewódzki postanawia uznać obwód rybacki Nr I rzeki Okonki za obwód rybacki własny Józefy Zerygiewiczowej.

U z a s a d n i e n i e.

Podaniem z dnia 23 marca 1937 r. Józefa Zerygiewiczowa, zamieszkała w majątku Okońsk, gminy Maniewicze, pow. kowelskiego zwróciła się da Urzędu Wojewódzkiego z prośbą o uznanie obwodu ryb Nr I rzeki Okonki za własny.

Urząd Wojewódzki po zbadaniu dokumentów stwierdzających, że Józefa Zerygiewiczowa jest w posiadaniu całego rybołówstwa w wymienionym obwodzie rybackim bez udziału prawa do rybołówstwa osób trzecich, postanowił podanie uwzględnić i uznać obwód rybacki Nr I rzeki Okonki na własny.

Od orzeczenia tego przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego w terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia orzeczenia.

Za Wojewodę
(—) **Stanisław Łączyński**
Naczelnik Wydziału.

15.

ORZECZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego
z dnia 9 stycznia 1939 r. Nr RR.V.3

w sprawie uznania stawu »Średniego« przy wsi Borki, gminy Dederkały, pow. krzemienieckiego za obwód rybacki własny.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357) Urząd Wojewódzki postanawia uznać »staw Średni« położony w obrębie miejscowości Borki, gminy Dederkały, powiatu krzemienieckiego za obwód rybacki własny Eugenii Minakow, zamieszkałej w Krzemieńcu, ul. Kałłątaja Nr 6. Górną granicę obwodu stanowią grunty wsi Sosnówka, natomiast dolną granicę grobla i śluzy młyńskie we wsi Borki.

U z a s a d n i e n i e.

Podaniem z dnia 20 czerwca 1938 r. Eugenia Minakow zwróciła się do Urzędu Wojewódzkiego z prośbą o uznanie »stawu Średniego« we wsi Borki za obwod rybacki własny. Po zbadaniu dokumentów stwierdzających, że Eugenia Minakow jest w posiadaniu całego rybołówstwa w wymienionym stawie bez udziału prawa rybołówstwa osób trzecich, podanie należało uwzględnić i uznać staw za obwód rybacki własny.

Od orzeczenia tego przysługuie prawo odwołania do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego w terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia orzeczenia.

Za Wojewodę
(—) **Stanisław Łączyński**
Naczelnik Wydziału.

16.

ORZECZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego
z dnia 9 stycznia 1939 r. Nr RR V.3

w sprawie uznania obwodu rybackiego Nr 25 jezioro »Kuśniszcze« położonego w obrębie miejscowości Kuśniszcze, gminy Zgorany, pow. lubomelskiego za obwód rybacki własny.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówttwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) Urząd Wojewódzki postanawia uznać obwód rybacki Nr 25 jezioro Kuśniszcze za obwód rybacki własny Elżbiety Prykaziukowej.

U z a s a d n i e n i e.

Podaniem z dnia 14 września 1939 r. Elżbieta Prykaziukowa, zam. we wsi Kuśniszcze I gm. Zgorany, pow. lubomelskiego zwróciła się do Urzędu Wojewódzkiego z prośbą o uznanie obwodu rybackiego Nr 25 jez. Kuśniszcze za własny.

Urząd Wojewódzki po zbadaniu dokumentów stwierdzających, że Elżbieta Prykaziukowa jest w posiadaniu całego rybołówstwa w wymienionym obwodzie rybackim bez udziału prawa rybołówstwa osób trzecich, postanowił podanie uwzględnić i uznać obwód rybacki Nr 25 jezioro Kuśmiszcze za własny.

Od orzeczenia tego przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego w terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia.

Za Wojewodę
(—) **Stanisław Łączyński**
Naczelnrk Wydziału.

17.

PISMO OKÓLNE
Wojewody Wołyńskiego
z dnia 12 stycznia 1939 r. Nr Wojsk. Opl-5/I-1

w sprawie obrony przeciwgazowej dzieci.

Do
Panów Starostów Powiatowych,
Prezydentów Miast i Burmistrzów
Województwa Wołyńskiego.

Na podstawie pisma Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, z dnia 31 grudnia 1938 r. Nr Wojsk. opl. 1-a

5/2 podaję do wiadomości, iż Inspektor Obrony Powietrznej Państwa ustalił następujące wytyczne stosowania w chwili obecnej środków i sposobów obrony przeciwgazowej w stosunku do dzieci:

1) Obrona przeciwgazowa dzieci powinna być oparta zasadniczo na wykorzystywaniu przewidzianych wydanymi instrukcjami śro ków obrony zbiorowej, t. j.:

a) uszczelnionych pomieszczeń zabezpieczających, przygotowanych przez poszczególne rodziny dla własnego tylko użytku,

b) ogólnych, domowych schronów przeciwlotniczych, (które w myśl instrukcji w pierwszym rzędzie przeznaczone są dla obrony dzieci, chorych i starców).

2) Jeśl chodzi o możliwość stosowania środków obrony indywidualnej dla obrony przeciwgazowej dzieci, to:

a) indywidualną obronę przeciwgazową dzieci od lat 7-miu począwszy, można już przeprowadzać przy pomocy masek wz. 38 (C2).

Badania przeprowadzone w tym kierunku stwierdziły, że maski tego wzoru przeznaczone dla ludności biernej (bez kapturka znajdującego się wewnątrz maski, a natomiast z mydełkiem przeciw potnieniu szybek okularowych), wymiaru określonego jako »mały«, są dostatecznie szczelne przy wykorzystystywaniu ich przez dzieci w wieku szkolnym, począwszy od 1 klasy szkoły powszechnej. Dla lepszego ich uszczelnienia maski te wymagają tylko pewnego dostosowania taśm nagłowia (skrócenia ich), co może być dokonane już w wytwórniach.

Niezależnie od tego, przewiduje się produkowanie tych masek o wymiarze jeszcze mniejszym, bardziej odpowiednim dla dzieci uczęszczających do pierwszych klas szkoły powszechnej,

b) obrona przeciwgazowa dzieci w wieku **do lat 7,** środkami indywidualnej obrony, skutecznie działającymi i możliwymi do szerszego zastosowania, na razie nie jest możliwa.

Zagadnienie masek przeciwgazowych dla dzieci w tym wieku, nie zostało dotychczas jeszcze nigdzie dostatecznie rozwiązane. Badania nad wprowadzeniem u nas tego rodzaju sprzętu są prowadzone.

Jak wynika z powyższego, najskuteczniejszym na razie sposobem obrony dzieci do lat 7 jest stosowanie uszczelnionych pomieszczeń zabezpieczających i schronów.

W wypadkach jednak:

utraty szczelności pomieszczenia zabezpieczającego i przenikania gazu do jego wnętrza,

konieczności przebycia z dzieckiem krótkiej przestrzeni objętej oparami gazu bojowego, jedynym na razie sposobem zabezpieczenia dzieci przed zatruciem gazami bojowymi, jest stosowanie następujących prowizorycznych środków: **osłaniania** większym dzieciom możliwie szczelnie ust i nosa przygotowanym w tym celu tamponem przeciwgazowym zwilżonym odpowiednim roztworem naturalizującym i **owijania** dzieciom bardzo małym lub niemowlętom całej głowy tkaniną wełnianą. grupą lecz puszystą i łatwo przedechliwą, zwilżoną słabym roztworem zwykłego mydła.

Sposoby przygotowania tamponów przeciwgazowych oraz innych środków przeciwgazowych są w opracowaniu przez Instytut Przeciwgazowy i mają być wydane przez Zarząd Główny LOPP w formie popularnych kilkugroszowych broszurek.

3) Przepisy, dotyczące zuchowania się dzieci w szkołach podczas alarmu lotniczego, będą uregulowane w najbliższym czasie przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Podając powyższe do wiadomości, polecam Prezydentom Miast i Burmistrzom, w miastach w których, jest organizowana obrona przeciwlotnicza, by treść powyższego wyjaśnienia i pouczenia podali niezwłocznie do powszechnej wiadomości ogółu mieszkańców miast, za pośrednictwem komendantów opl. domów (bloków) mieszkalnych, a ponadto przesłali odpisy do wiadomości wszelkich instytucyj i zakładów wychowawczych i opiekuńczych, w których znajdują się dzieci, internatów dla dzieci oraz wszelkich instytucyj opieki społecznej prowadzących opiekę nad matką i dzieckiem, celem uświadomienia rodzin posiadających dzieci, do wiadomości lekarzy chorób dziecięcych i lekarzy domowych ubezpieczalni społecznych.

Wojewoda
(—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda

18.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 23 stycznia 1939 r.

o sprostowaniu daty Wołyńskiego Dziennika Wojewódzkiego Nr 1.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5.VII 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. Ust. R. P. Nr. 72 poz. 648) prostuje się omyłkę drukarską w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 1 z 1939 r. a mianowicie:

Na stronie tytułowej data zamiast Łuck dnia 19 stycznia 1938 r. winna brzmieć: Łuck dnia 19 stycznia 1939 r.

Za Wojewodę
(—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda.

19.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 24 stycznia 1939 r.

o sprostowaniu omyłki drukarskiej.

Na zasadzie § 2 p. 4 i § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5.VII 1928 r. w sprawie Dzienników Wojewódzkich (Dz. U. Nr 72 p. 648)

prostuję niniejszym błąd drukarski powstały przy ogłaszaniu rozporządzenia Wojewody Wołyńskiego z dnia 10.XII 1938 r. w sprawie zgromadzeń na niektórych terenach pasa granicznego (Woł. Dz. Woj. Nr 23 p. 192).

§ 1.

W § 2 rozporządzenia Wojewody Wołyńskiego z dnia 10.XII 1938 r. w sprawie o ograniczeniach na niektórych terenach pasa granicznego (Woł. Dz. Woj Nr 23 p. 192) należy w wierszu drugim w miejsce słów: »w dowody osobiste osoby wymienione« wstawić słowa: »dowody osobiste osób wymienionych«, w miejsce słowa: »zamieszkałe« należy wstawić słowo »zamieszkałych«. Wobec tych sprostowań § 2 omawianego rozporządzenia brzmi następująco.

§ 2.

Właściwi Starostowie Powiatowi zaopatrzą dowody osobiste osób wymienionych w punktach 1, 2, 3 i 5 § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 22.I 1937 r. (Dz. U. Nr 12 p. 84), a zamieszkałych na terenach gmin wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia w zaświadczenia stwierdzające prawo przebywania tych osób na tych terenach bez specjalnych zezwoleń.

Za Wojewodę
(—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda.

20.

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 23 stycznia 1939 r. Nr RU. III-16-I-39

w sprawie ustalenia wynagrodzenia za nieruchomości ziemskie przejęte na rzecz Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 24 Rozp. Prez. Rzp. P. z dnia 22.III 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R, P. Nr 36, poz. 341), Urząd Wojewódzki Wołyński podaje do wiadomości b. właścicieli niżej wymienionych nieruchomości ziemskich względnie ich prawonabywców oraz wierzycieli i innych zainteresowanych iż na podstawie art. 1 i 8 ust. z dn. 28.III 1933 r. o wynagrodzeniu za nieruchomości ziemskie przejęte na własność Państwa z mocy ust. z dnia 17.XII 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 32 poz. 277) ze zmianami wprowadzonymi art. 3 Rozp. Prezydenta Rzp. P. z dnia 24.X 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94 poz. 843) Wojewoda Wołyński ustalił orzeczeniami z dnia 13 stycznia 1938 r. wysokość wynagrodzenia za niżej wymienione majątki:

1) w stosunku do maj. Werba II, gm. Werba, pow. włodzimierskiego, b. własność Sergiusza Tihczejewa o obsz. 190.5970 ha postanowił: »ustalić cenę wykupu na łączną kwotę 57927 zł«.

2) w stosunku do urocz. »Diuchtleje, Nawczency i Podozero« z maj. Długowola, gm. Włodzimierzec, pow. sarneńskiego, b. własność Dymitra Olto (ojca) i Mikołaja Meller-Zakomelskiego o obsz. 257.1408 ha postanowił: »ustalić cenę wykupu na łączną kwotę 23.364 zł«.

3) w stosunku do urocz. Konoberki z dóbr Romejki, gminy horodeckiej, pow. sarneńskiego, b. własność Aleksandra Rybnikowa o obsz. 63.6203 ha postanowił: »ustalić cenę wykupu na łączną kwotę 5.164 zł«.

4) w stosunku do maj. Wielick, gm. tejże, pow. kowelskiego, b. własność Stanisława Łada-Łobarzewskiego o obsz 41.0078 ha postanowił: »ustalić cenę wykupu na łączną kwotę 6830 zł«.

5) w stosunku do maj. Chrask, gm. Miedwieże pow. łuckiego, b. własność Katarzyny Diedincewej o obsz. 179.6959 ha postanowił: »ustalić cenę wykupu na łączną kwotę 17.765 zł«.

6) w stosunku do gruntów opuszczonych przy wsi Radoszówka, gm. Dederkały, pow. krzemienieckiego, b. własność Moroza o obszarze 1.7435 ha postanowił »ustalić cenę wykupu na łączną kwotę 1006 zł«.

7) w stosunku do kol. skarbowej Matów, gm. Podberezie, pow. horochowskiego, b. własność Aleksandra Zakrzewskiego o obsz. 5.9948 ha postanowił: »ustalić cenę wykupu na łączną kwotę 2.798 zł«.

8) w stosunku do maj. Czersk I, gm. Powursk, pow. kowelskiego, b. własność Włodzimierza Daragona o obsz. 1160.0571 ha postanowił: »ustalić cenę wykupu na łączną kwotę 47.220 zł«.

Orzeczenia niniejsze są ostateczne w administracyjnym toku instytucyj.

Zaznacza się jednocześnie, iż za dzień otrzymania odpisu orzeczenia w myśl art. 24 Rozp. Prezyd. Rz. P. z dnia 22.III. 1928 r. uważana będzie data powyższego ogłoszenia po raz wtóry w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim, kt re to ogłoszenie zgodnie z wyżej cytowanym rozporządzeniem winno mieć miejsce w odstępie conajmniej siedmiodniowym od daty tegoż ogłoszenia po raz pierwszy.

Za Wojewodę
(—) **T. Świetliński**
Kierownik Oddz. Urz. Rol.

21.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Łuckiego

z dnia 16 stycznia 1939 r. Nr R. 15-138

o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi Selibery.

Starosta Powiatowy Łucki na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 92, poz. 883) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 13 stycznia 1939 r. uprawo-

mocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Łucku z dnia 20 grudnia 1938 r., dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Selibery, gminy Ołyka, pow. łuckiego.

W związku z powyższym ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Starosta
w/z (—) **A. Scherautz.**

22.

OBWIESZCZENIE
Sądu Grodzkiego w Lubomlu

Nr CO 204-38

w sprawie otrzymania sumy złożonej do depozytu za przejęty majątek Wólka-Chrypska w powiecie lubomelskim.

Sąd Grodzki w Lubomlu zgodnie z postanowieniem z dnia 7 stycznia 1938 r. i na mocy art. 10 p. I rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 28 grudnia 1937 r. (Dz. Ust. Nr 3/28. poz. 22) niniejszym obwieszcza, że Urząd Wojewódzki Wołyński w Łucku przekazał do Państwowego Banku Rolnego Oddział w Łucku do depozytu Sądu Grodzkiego w Lubomlu dla wydania komu należy—2600 złotych w obligacjach 3% Państwowej Renty Ziemskiej z kup. płatn. 1.XII. 1938 r. oraz do Państwowego Banku Rolnego Oddział w Łucku gotówki — 1251 zł 65 gr.

Wyżej wymienione sumy stanowią wynagrodzenie za nieruchomość ziemską »Wólka-Chrypska«, gminy Pulemiec, pow. lubomelskiego, przejętą na rzecz Skarbu Państwa, dawniej stanowiącą własność Katarzyny Słastownikowej.

Podział wyżej wymienionej sumy nastąpi po upływie 4-ch tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim. Wierzyciele szukający zaspokojenia swych roszczeń winni zgłosić je w wymienionym wyżej terminie pod rygorem, że wrazie niezgłoszenia podział wynagrodzenia nastąpi według stanu ujawnionego.

Sędzia Grodzki.

23.

OBWIESZCZENIE
Sądu Grodzkiego w Kołkach

z dnia 14 stycznia 1939 r. Nr 139|38

w sprawie planu podziału wynagrodzenia za przejętą na rzecz Państwa nieruchomość ziemską „Kołki Skarbowe w powiecie łuckim.

Na zasadzie p. 3 i 4 art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 22 za rok 1928) Sąd Grodzki w Kołkach stosownie do postanowienia Sądu z dnia 14 stycznia 1939 r. obwieszcza, iż sporządzony został przez Sąd projekt planu podziału pomiędzy wierzycieli, wniesionego do depozytu Sądu tutejszego przez Urząd Wojewódzki Wołyński w Łucku wynagrodzenia na rzecz Władysława Jaroszyńskiego (po potrąceniu należności za ogłoszenia w sprawie) gotówką 943 zł 40 gr i papiery wartościowe obligacją 3% Państwowej Renty Ziemskiej wg. wartości nominalnej z kuponami płatnymi 1. XII. 1938 r. — 36.500 zł w odcinkach: 5 a 100 zł, 6 a 500 zł, 18 a 1000 zł i 3 a 5000 zł, za przejętą na własność Państwa od Władysława Jaroszyńskiego nieruchomość ziemską »Kołki Skarbowe«, położoną w powiecie łuckim o przestrzeni 456 ha 0671 mtr. kw., że do przejrzenia powyższego projektu planu podziału wyznacza się termin czterotygodniowy od dnia umieszczenia niniejszego w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkim.

Wobec powyższego Sąd wzywa wszystkich wierzycieli szukających zaspokojenia swych roszczeń z wynagrodzenia powyższego w hipotece nie ujawnionych, by pretensje swe zgłosili najpóźniej w terminie, wyznaczonym do przejrzenia projektu planu podziału sumy zdeponowanej t. j. w terminie czterotygodniowym od daty wydrukowania niniejszego obwieszczenia pod rygorem, że w razie niezgłoszenia, rozdział wynagrodzenia nastąpi według stanu ujawnionego w hipotece z pominięciem innych roszczeń, a roszczenia oparte na prawie publicznym, stracą uprzywilejowane pierwszeństwo i znaleźć będą mogły zaspokojenie tylko z reszty, jaka pozostanie z wynagrodzenia, po zaspokojeniu właścicieli hipotecznych. Sprawa E. Nr 139 38.

Sędzia Grodzki
(—) **St. Łazarów.**

24.

OBWIESZCZENIE
Sądu Grodzkiego w Lubomlu

Nr CO 48/38

w sprawie planu podziału wynagrodzenia za przejęty na rzecz Państwa majątek Sztuń z jeziorem Rymacze w powiecie lubomelskim.

Sąd Grodzki w Lubomlu na zasadzie art. 10 Ustawy z dnia 28.XII.1937 roku (Dz. U. R. P. № 3/28 poz. 22) podaje do wiadomości, że w dniu 24 listopada 1938 roku został dokonany plan podziału sumy znajdującej się w depozycie w Państwowym Banku Rolnym w Łucku z tytułu wynagrodzenia za przejęty na rzecz Państwa majątek Sztuń z jeziorem Rymacze należącym do Marii, córki Mikołaja von Klemmi Aleksandry Rudniewej i że plan podziału po upływie 2-ch tygodni od dnia pojawienia się takowego w druku stanie prawomocny i zostanie zrealizowany.

Sędzia Grodzki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z SEKRETARIATU WOJEWODY.

I.

W dniu 16.I.39 r. odbyła się w Urzędzie Wojewódzkim pod przewodnictwem p. Wicewojewody Ignacego Strzemińskiego w zastępstwie nieobecnego P. Wojewody Wołyńskiego Al. Hauke-Nowaka, konferencja w sprawie planu zatrudnienia bezrobotnych na robotach publicznych państwowych i samorządowych w 1939 r.

II.

Pan Wojewoda Wołyński Al. Hauke-Nowak powrócił z kilku-tygodniowego urlopu wypoczynkowego i w dniu 26 stycznia b. r. objął urzędowanie.

III.

Pan Wojewoda Wołyński Al. Hauke-Nowak, który w ostatnich dniach bawił w Warszawie, został przyjęty w dniu 21 stycznia b. r. przez Pana Prezesa Rady Ministrów i Ministra Spraw Wewnętrznych Gen. Dyw. dr. Sławoja Składkowskiego, zaś w dniu 23 stycznia przez Pana Ministra Spraw Wojskowych Gen. Dyw. Tadeusza Kasprzyckiego i Pana Szefa Sztabu Głównego Gen. Wacława Stachiewicza.

IV.

Pan Wojewoda Wołyński Al. Hauke-Nowak składa tą drogą serdeczne podziękowania wszystkim związkom, stowarzyszeniom i osobom, za złożone względnie nadesłane życzenia świąteczne i noworoczne.

OGŁOSZENIE
Wydziału Powiatowego w Sarnach

o przystąpieniu do sporządzenia szczegółowego planu zabudowania osiedla robotniczego w gromadzie Wyry, gm. Klesów.

Na podstawie art. 21 pkt. d rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), zmienionego ustawą z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz, 405) Wydział Powiatowy przystępuje do sporządzenia szczegółowego planu zabudowania osiedla robotniczego przy kamieniołomach „Kamienne", położonego w gminie Klesów, pow. sarneńskiego o obszarze 107,15 ha.

Wydział Powiatowy Sarneński podaje o tym na podstawie art, 25 cytowanego rozporządzenia do publicznej wiadomości,

Z treścią projektu planu zabudowania interesowani mogą zaznajamiać się od dnia 27 stycznia 1939 r. do dnia 8 lutego 1939 r. w Zarządzie Gminy Klesów w dni powszednie w godzinach urzędowych, oraz zgłaszać w tymże czasie do Wydziału Powiatowego wnioski, dotyczące wyżej wymienionego planu zabudowania.

p. o. Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) **R. Malinowski.**

OGŁOSZENIE O PRZETARGU

na dostawę artykułów żywnościowych dla Zakładu Poprawczego w Klewaniu.

Zakład Poprawczy w Klewaniu ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę loco magazyn własny artykułów żywnościowych na okres 3-miesięczny.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu 20 lutego 1939 roku o godz. 12 w kancelarii zakładu,

Bliższych szczegółów udziela kancelaria zakładu. Wywieszono je również w zarządzie gmin Klewań, Ołyka, Deraźne i w zarządzie miejskim w Równem.

Dyrektor Zakładu
(—) Mgr. W. Rojkowski.

ZAGUBIONE DOKUMEMTY.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Dubnie na nazwisko **Bałabann** Szymona roczn. 1900 zam. w Radziwiłłowie pow. dubieńskiego.

Zgubiono dowód zarejestrowania wydany przez Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy w Łucku na nazwisko **Bartłomiejczyka** Mieczysława zam. w Łucku przy ul. Stalowej Nr 15a.

Skradziono dowód osobisty Nr 117 wydany dnia 27.XI.1930 r. przez Zarząd Gminny w Tesłuchowie i legitymację urzędniczą Nr 32 z dnia 10.V.1935 r. wydaną przez Inspektorat Szkolny w Dubnie na nazwisko **Baranowskiej Zenobii** zam. w Dobrowódce pow. dubieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Nisku na nazwisko **Bijaka** Stanisława roczn. 1914 zam. w Kostopolu.

Zagubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr 564429 wystawiony przez R. I. K. w Chełmie na nazwisko właściciela **Bogdana** Pawła zam. we wsi Nudyże pow. lubomelskiego.

Zgubiono dowód osobisty Nr 1787 wydany przez Zarząd Miejski w Równem dnia 15.XII.1930 r. na nazwisko **Chadży** Stanisławy Zofii zam. w Równem ul. Wyspiańskiego 51.

Zgubiono dowód tozsamości konia. Seria C Nr 967729 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko **Cznhaja** Andrzeja.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Równem na nazwisko **Czupryny** Antoniego roczn. 1900 zam. w Żiwce Nowej pow. kostopolskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr 578552 i 578553 wystawiony przez R. I. K. we Włodzimierzu na nazwisko właciciela **Cheromińskiego** Tomasza zam. w Trubkach pow. włodzimierskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Krzemieńcu na nazwisko **Drykiera** Wolfa Chaima roczn. 1906 zam. w Poczajowie pow. krzemienieckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr 547971 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Fichmana** Jankla zam. w Marianówce pow. horochowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez Kadrę Zapas. 1 Szpitala Okręg. na nazwisko **Gołuba Jefima** roczn. 1910 zam. w Czuhałach pow. krzemienieckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Krzemieńcu na nazwisko **Ilczuka** Maksyma roczn. 1907 zam. w Poczajowie pow. krzemienieckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez Dowództwo 24 p. ułanów na nazwisko **Jańczuka** Grzegorza roczn. 1909 zam. w Starej Hucie pow. lubomelskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr 492025 wystawiony przez R. I. K. w Chełmie na nazwisko właściciela **Karasia** Akiły zam. w Horodnie pow. lubomelskiego.

Zgubiono tablicę rejestracyjną samochodową Nr A. 95326 wydaną przez Urząd Wojewódzki Wołyński na nazwisko inż. **Kokozowa** Konstantego zam. w Dubnie ul. Trynitarska 24.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Złoczowie na nazwisko **Krupy** Ludwika roczn. 1903 zam w Złoczowie przy ul. Lwowskiej 8a.

Zgubiono dowód osobisty wydany w dniu 16.VII.1937 r. przez Zarząd Gminny w Białozórce na nazwisko **Krawczuka** Symena.

Zgubiono legitymację uczniowską Nr 3 wydaną przez Dyrekcję Gimnazjum Kupieckiego w Kowlu na nazwisko **Kubicy** Lesława zam. w Hołobach pow. kowelskiego.

Zgubiono dowód osobisty Nr 4386/155 Seria A Nr 115386 z dnia 18.V.1923 wydany przez Starostwo Powiatowe w Równem na nazwisko **Minczewskiego** Rajmunda Ferdynanda zam. w Łucku przy ul. Mylnej Nr 3.

Zgubiono legitymację Ubezpieczalni Społecznej w Równem wydaną na nazwisko **Naumca** Jakuba zam. w Równem przy ul. Fabrycznej 30.

Zgubiono dowód osobisty Nr 489738 wydany dnia 28.V.1935 r. przez Zarząd Gminy w Łanowcach na nazwisko **Polanki** Piotra zam. w Kozaczkach pow. krzemienieckiego.

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo Powiatowe w Kostopolu za Nr 3309 dnia 12.X.19.8 r. na nazwisko **Rokunia** Kośmy zam. w Stepaniu pow. kostopolskiego.

Zostało skradzione pozwolenie na krótką broń palną wydane dnia 22.XI.1933 r. za Nr 187215 przez Starostwo Powiatowe w Kostopolu na nazwisko **Reszetyły** Andrzeja zam. w Zamostyszczach pow kostopolskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria D Nr 840834 wystawiony przez R. I. K. w Równem na nazwisko właściciela **Rożańskiego** Jana zam w Mizoczu pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Dubnie na nazwisko **Sapihy** Prokopa roczn. 1899 zam. w Stawrowie pow. dubieńskiego.

Została skradziona książeczka wojskowa wydana przez K. R. U. w Łucku na nazwisko **Sajkowskiego** Ryszarda zam. w Rożyszczach pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Dubnie na nazwisko **Sidorczuka** Mikołaja roczn. 1904 zam. w Warkowiczach pow. dubieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Sarnach na nazwisko **Stachurskiego** Daniela roczn. 1908 zam. w Chołopach pow. kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Równem na nazwisko **Szulca** Eryderyka roczn. 1902 zam. w M. Kupli pow. kostopolskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr 812614 wystawiony przez R. I.K. na nazwisko właściciela **Tkaczuka** Mikołaja zam. w Zawalu Ruskim pow. dubieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Sarnach na nazwisko **Tymczuka** Józefa roczn. 1893 zam. w Sielcach pow. kowelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Sarnach na nazwisko **Własika** Grzegorza roczn. 1903 zam. w Bielatyczach pow. sarneńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez K. R. U. w Równem na nazwisko **Wieliczki** Dymitra roczn. 1908 zam. w Koleśnikach pow. rówieńskiego.

Zgubiono dowód osobisty Nr 18135 Seria 39537 wydany dnia 4.VIII.1924 r. przez Starostwo Powiatowe w Równem na nazwisko **Wugmejster** Sury Chany zam. w Równem przy ul. 3 Maja 129.

Zgubiono pozwolenie na broń (dubeltówkę) wydane przez K. R. U. w Sarnach dn. 4.V 1936 r. na nazwisko **Kuriaty** Sergiusza zam. w Pępkowie pow. kostopolskiego.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI
Prenumerata: roczna 24 zł., półroczna 12 zł., kwartalna 6 zł. == Cena numeru pojedyńczego 1.50 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni 1 zł.
Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe № 30629.

Druk. Państw. w Łucku